

desitjant un retrobament

Costa trobar una interpretació per a aquesta cançó. Vol fer "tabula rasa"?, es tracta de penediment?, o el tema és una falta de sentit de la vida? és la descripció d'algú que vol actuar a la brava? és la reacció d'un desesperat que vol tornar a ser feliç amb la parella?...Suposant, degut al darrer paràgraf, que es tracti dels impulsos d'algú que cerca un retrobament, podem posar la cançó en paral·lel amb el següent salm:

Salm 51

Compadeix-te de mi, Déu meu, tu que estimes tant; tu que ets tan bo, esborra les meves faltes. Renta'm ben bé de les culpes, purifica'm dels pecats. Ara reconec les meves faltes, tinc sempre present el meu pecat. Contra tu, contra tu sol he pecat, he fet el que és dolent als teus ulls. (...)Tu que estimes la veritat al fons del cor, m'ensenyes dintre meu a tenir seny. Aspergeix-me amb hisop, que quedi pur; renta'm, i seré més blanc que la neu. Fes que torni a sentir els crits de festa, que s'alegrin els ossos que havies fet pols! Aparta la mirada dels meus pecats, esborra les meves culpes. Déu meu, crea en mi un cor ben pur, fes renéixer en mi un esperit ferm. No em llancis fora de la teva presència, no em prenguis el teu esperit sant. Torna'm el goig de la teva salvació, que em sostingui un esperit magnànim. (...)Les víctimes no et satisfan; si t'oferia un holocaust, no me'l voldries. La víctima que ofereixo és un cor penedit; un esperit que es penedeix, tu, Déu meu, no el menysprees. (...) (salm 51)
